

Lumina „ținută departe de lume”

Duminică, 2 ianuarie 2005

Donald K. Short

Ispita de a privi la adventism ca la oricare altă opțiune religioasă, doar o biserică între multe alte biserici, înseamnă a degrada adevărul care ne-a fost dat. Printr-o astfel de atitudine se afirmă în mod inconștient că închinarea la Baal este destul de bună pentru noi, pentru că ni s-a spus că "până la sfârșitul timpului, trebuie să prețuim distincția sfântă, denominațională, care ne-a fost dată. ...Într-un anumit sens, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină."

Părerea noastră despre bisericile lumii izvorăște dintr-o neînțelegere a soliei 1888. Din cauza "prejudecăților" și "opoziției manifestate la Minneapolis împotriva soliei Domnului," s-a creat un gol pe care încercăm să-l umplem cu metodele noastre și cu planuri împrumutate. Rezultatul? "Satana a reușit să îndepărteze de poporul nostru în mare măsură puterea specială a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu tânjea să ne-o ofere." Vrăjmașul ne-a împiedicat să "obținem eficiența pe care trebuia să o avem în transmiterea adevărului către lume." Nu există nici o cale prin care cercetarea, tehnicile gen Madison Avenue, seminariile sau oricare alte programe omenești să poată înlocui vreodată "puterea" și "eficiența" pe care Duhul Sfânt le-ar fi dat poporului lui Dumnezeu.

Timp de ani de zile, și în special începând cu sesiunea Conferinței Generale din 1950, s-a vorbit mult despre ploaia târzie. Dar prin solia 1888 urma să ni se dea capacitatea de a transmite evanghelia lumii, "așa cum apostolii au vestit-o după ziua cincizecimii." De ce nu s-a întâmplat acest lucru? Aproape de necrezut, primim răspunsul: "Lumina care urma să lumineze pământul cu slava sa a fost respinsă, și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost în mare măsură ținută departe de lume."

Este cumplit să te gândești că închinarea la Baal s-a infiltrat în Israelul modern la fel cum s-a infiltrat și în Israelul din vechime, dar serva Domnului insistă că acest lucru este adevărat. Noi am avut aceeași tendință ca și înaintașii noștri - de a asimila și a imita modul de gândire și obiceiurile popoarelor din jurul nostru. Respingerea soliei 1888 a croit calea pentru aproape un secol de asimilare de genul acesta, începând cu prezentarea ideilor înșelătoare la sesiunea din 1893, care se pretindeau a fi aceleași cu neprihănirea prin credință. De-a lungul anilor ne-am întors iar și iar cu fața către bisericile populare pentru idei

și inspirație, despre care am crezut că sunt adevărata solie, nesusizând deosebirile fundamentale. Chiar începând cu anii 1890 existau tendințe de a confunda îndreptățirea prin credință predicată de biserica catolică cu cea adevărată. Mai recent, în cartea lui Froom, *Movement of Destiny*, se afirmă cu mândrie că solia 1888 este în esență aceeași pe care au predicat-o un mare număr de predicatori evanghelici.

Nu intenționez să sugerez că în bisericile care păzesc duminica nu există nenumărați laici și pastori buni, sinceri. Ei sunt fericiți, iubitori, zeloși, devotați și, în unele cazuri, cu un spirit misionar mult mai dezvoltat decât al nostru. În multe cazuri, succesul lor în biserică îl depășește cu mult pe al nostru. Dar ei nu au soliiile celor trei îngeri, pentru că, după cum ne spune Ellen White, "noi" le-am ținut departe de ei, de lume, iar golul l-am umplut cu închinarea la Baal. Când vom înțelege situația în care ne aflăm și legătura noastră cu acea "foarte prețioasă solie" pe care Domnul a trimis-o, închinarea la Baal va fi nimicită.